

נבואת הילד

אשר חזה נחמן קטומא דמן כפר ברעם
על הנאולה ועל התמורה

אשר יקרה ליהודה ולעמים באחרית הימים

כבר היתה הנבואה הזאת לעולמים ברפוס בלי ביאור ותרגום
בדברי הספר החתום ואין מבין לבאר בו אף שתיים שלש דלתור

ועתה חזיר ה' את רוח איש פשוט על דבר ויחפץ
בנרות המזמרה בחדרי הרעיון וימצא ביאור נחמד
להשגיל וטוב למראה עין המבינה לבוא על כל
נעלם להבין תעלומות חכמה הגלוי והחתום

ומאשר ישר בעיניו זה הביאור נדבדב רוחו אותו להדפיס זאת
בנבואה עם הביאור לחלקה ביעקב ולהפיצה בשרץ והית' לעינים
לכל משתוקק לדעת מה יולד יום ואשר יקרה באחרית ימים
בבאות ישקיעם ואותיות אשר תבואינה יודיעם

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תשס"ט

ברלין

שנת ה'תרס"ט

לחיי יצחק הלוי

ה'תרס"ט ח' שבט
במסגרת מספר רנו
יהודה תש"ט, שנה
ליום ה'ב' ספר
לחיי יצחק

נבואת הילר

נאום המביא זה הקונטרס לבית הדפוס • זכרתי ימים מהקדם בהיותי על
 ושאלן בארץ מולדתי משתעשע על דברי ידיעות שונות מתענג על ה'
 נהגות חינוכיים שונים / וכאשר בינתי בשפרים ראיתי קונטרס נבואת הילר
 הנדפס בחוברת עם ס' נגיד ומנוח • אשר מחברו רוח ה' דבר בו ומלתו על לשונו
 במליצה חידה יען כי עוד חתום באהלה • לכן היה דברו בו בדברי הספר החתום •
 חין מבין בו פי' המלות אף כי המסך הדברים • ובעל ש"ו וס"ק כתבו שמחברו היה
 ר' חברהם סוקן • ור' שמואל הנגיד כתב ביאורו עכ"ל • ואנחנו חתום לא זכינו
 לראות זה הביאור • בימים ההם ונעת הדין שלימים וכן רבים חילוני לבאר להם
 חלה החידות הסתומות • ויהיו בעיני כמתעטעי • יען חני והם יחד ידעו כי כנר
 הדבר ממני לא חובל עשוהו מפני היראה והכבוד אשר לו סס בשלשה • **א** מזה
 פרצת לבו לבטח אל הביאור • לא יתכן לזה מבלי יקח עמו דברים דוברות
 דברי היג' הקדמונים וקורות הזמנים • **ב** יוכרח לדעת כל היעודים אשר יעשו
 הנביאים לימות המשיח ומה שאמרו ונבי' בחול בהגזרות ומדרשים • **ג** מוכרח
 להיות נכון לחס' לדעת לעומת יתק' דבר בלשונות שונים • לה"ק ארמי חונקלם
 יורשלימ' תלמוד בבלי ויורשלימ' מדרש' וזה ספר' וספרת' טובבת' וס' יקראו וזכר' קי
 דר' א' הגדול וזולת' מחיבורי חז"ל אשר מביהט יקח לשון למודי • לזר' אה' החידו' •
 ויותר מהמה כי לו אמרתי לבאר שמך דבר מני אה' החידות אהיה נחולק על מחברם
 אשר העלים דב' אמות נפשו • ואיך אהיה בולך רביל מבלה כוד • ויהי כאשר הכרע
 אותי אפי' מבית אבי מארץ מולדתי • ואנח' היום אל הכיון עיי' בהנהגת נבית עקד
 הספר' אשר לשר וגדול ליהודים הלא הוא מזה **דניאל יפה** כו"מ פה
 ק"ק ברלין וגו' ארץ ישראל • או מלאתי את לבבי נאמן להניף רעיוני על כל דבר
 חכמה בינה אשר לקחה חוני שמך מנהו • ואשים את לבי גם אל דברי האגדה היותר
 ואנינה בשפרים • ואנקשה בחיבורי למלוא פשר דברים • וביאור החידות • ויהי חני
 עוב' הנה והנה • ומלאתי דחתי לירי משמע • מכתב ואגרת • קטנה ומחבר • אשר
 ביאור הסירה עד תומה חוגרת • הוא העומדת בין העולם והג' • אף העלימה דבר
 מביאור המלות • ולא בלתי דבר מביאור הטעמים • והשם העלומות חכמה רסן
 השתיקה על פיה • בקצת מקומות האסורים • וכני סגנת הנילוי • כי אמרה עת
 לדבר הנלויות ועת לחסות מתעלמות חכמה • וראתיה לוקי' תסוקת החכמי' לדעת
 פשר דבר מאה הנבואות • או אמרתי עת לעשות לה' ולזהיך מאויים וכל אשר קרנת
 אפי' יחפזון • ובאתי במסודת הדגית להביאה הדפוס למען וכות את הדג' • והיה
 זה מסלול ודרך הקודש לשלומי אמוני ישראל להנין דבר מהוך דבר לדעת את אשר
 יקרה חותם באחרית הימים • ישמע חכם וישיף לקח והמשכיל יבין וידוס • כ"ד
 בדורש טוב לפמו יצחק לבית לוי • וזה פתח הביאור •

בשנת תל"ב לחורבן בית שני היה איש ששמו רבי מנחם / והיה האיש ההוא
 חכם גדול נידע שם במפורש כגנור והנורה ועולם לפתח ולא
 נסתם

נבואת הירד

נשחש בלוחו השם ופעמים רבות מלאו לנו ללכת בלוחו השם לארץ אדום ולעקור
 משלחת מן העול ואח"כ היה חורבנו ואח"כ חרבה וקולעה ואח"כ חורב
 מלכו של עולם כי קץ סם לחשך וכשיגיע הזמן בתי יפקוד ה' על זנא מרוס במרוס
 וכו' וכשהיה חסד זה היה מתקדד לנו ובוכה ואומר כל אשר חפץ ה' עשה בשמים
 ובארץ וכו' ואשתו של ר' פנחס הייתה שמה רחל והייתה יפת תואר ויפת מראה
 מאד ואשה יראת ה' והייתה עקרה ואחר שנשאה בראותה שלא נחשבה הייתה מוואח
 על הנשים חכמות שיעשו לה רפואות אולי תהר ולא הועיל לה ותחפלה על
 ה' ואומרת רחל מבכה על גביה ואני בוכה על נפשי ובכל יום בקומה ממעט רוח'
 פניה ונזכר' מפה על ראשה ותנכה ולא תאכל ועמד' בזה ימים רבים • וכשהיה בא
 ר' פנחס בעלה מבית המדרש הייתה רוח' רגליו והולך לישן ולא הייתה אוכלת לחם
 לא מלינה ללינה והקדוש ר' פנחס מימיו לא נסתכל בפניה ולא היה מחזק עמה •
 ותחפלה רחל ותאמר רבון העולמים אחת חי ושמן חי ויודעת אני שמימי לא חטאתי
 ואם אני חטאתי בעלי לא חטא ואם אני והוא חטאנו וכו' לנו מה שאמרת בתורתך
 ונזכר חסד לאפים ונזכר לנו חסד לאברהם : ותפול על פניה ותאמר נענש שמך
 ואמונתך ואלהותך ומלכותך שמע נא חפלת רחל אחתך והייתה בזוה וזוה חסד ויחיה
 חושבת שהוא היה יסן והוא היה שומע קול נאקתה ויעמוד ר' פנחס ויאמר ה' אלי
 ישראל שמע נא קול רחל אחתך ויהי כשמוע רחל בן נפלה על פניה בכני ר' פנחס
 בעלה ותחזק ברגליו ותאמר אליו משיב אני בליך בשם הגדול שאתה יודע שתחפלה
 לה שיתן לנו בן בלוחה שעה עמד ר' פנח' בוע ובחלחלה ויתפלל ויעתר לו ה' ויהי
 רחל אשתו ויהי הילד בנענה שמה חדשים ובחדש השביעי יוס' א' נחמיש' נשנה שמה
 א' נעלות השחר והי' עולה המזל באורח זדה ומאזני' בא' לחדש תשרי שנת ח"ך לחרבן
 בית שני ילדה • ותקרא שם הילד נחמן וכשיגא לאור העולם השתחוה לאמו ואמר
 יש למעלה מזה הכיפה שאתם רואים חשע מאות וחמשי' והללתי כיפות ולמעלה
 מהם ד' חיות ולמעל' מהם בסארס וגשאל ולמעלה מהכסא אש אוכלה ובסא יקרו וכל
 אשר תיו אש וכאשר שמע ר' פנחס אביו אלה הדברים נער בו וישתקוה וגאלם ולא
 דבר י"ב שנים ואמו הייתה בוכה ואומרת היה לי בן והלואי לא היה לי בן והנער נחמן
 היה יפס מאד : יוס' א' בא ר' פנחס מבית המדרש ועמדה אשתו רחל ורחצה רגליו
 במנהגה ואח"כ הביאה לנער נחמן בנה ושמה אותו נחיהו ונפלה על פניה לארץ
 ותחזק ברגליו ובוכה ומגשקת כפות רגליו ואומרת נבקשה ממך שתתירני לדבר או
 שינעל מן העולם בלוחה שעה גילה ר' פנחס אח פני הנער ויראהו כי טוב הוא ויפס
 פד מאד ויפול על פניו וינשקוה נ' פעמים וכאשר ראתה בן רחל נתקדרה דעתה
 ויאמרה ר' פנחס קום על מה את נופלת על פניך והיא מעולם לא הפרה ענתו ולא
 עברה על מאמרו וגם הוא מעולם לא הכעיסה ולא שחק עמה וכאשר עמדה על
 רגליה א"ר פנחס מה רצונך שנעשה לנער הזה ותאמר לו מה שיהיה נחת רוח
 ליוצא א"ל ר' פנח' אני יודע שתראה שאתרנו לדבר א"ל בן אדוני ותפול על רגליו
 ותתקן (*)

נבואת הילר

והחזקן לו על ככה : אמר לה ר"פ חיי לו לנער כמה הוא חכם וכמה הוא משכיל ואין לו אריכות ימים ואמו מבקשה שהאירנו לדבר ואני יודע שהמר דברי שמועצין את הדבריו והטן רחל ותמר אדוני הקר לו שידבר בזהר ולא בנלך ויש ר"פ פיו על פיו של הנער וילכו וישניעו שלא ידבר בגללה כי אם בדיבור מקום ובתים שלא יבינו שום אדם ואפי' חכם עד עת בוא דברו : אח כ"ל הנך מותר לדבר או פתח הנער את פיו וידבר ה' נבואות על סדר אלפא ביתא ובאשר השלים דברו ח"ל חביו חוק ואמן השיב נחמן ואמר ירבו ימיה אבי וימי אבי נקד ואחרון אבי ואמי יקברוני וכאשר אמר בן נכו חביו ואמו מן היום הבוא עד יום מוהו כי נכע בקרוב לחיי ע"ה ע"כ מעשה נהמן קטופא דמן ככר ברעב ויש עמו מ' זריקים במערה ומעטה אכתוב נבואותיו על מלחמות ואותות ועתידות ותלאות הנאלאות עד בוא לציון גואל • ורננו לבית ישראל :

נבואה ראשונה

א' תיא אומתא אומתא • מועד בריהא • עברא דרמיתא • ביד בני אמתא •
ב' עלמא דנשא • וחרדין גרשא • גיברין חלשא • והלמין קישא •
ג' ברא ומהגברא • בחלא ברירא • דרמי בגירא • על כיתריא דיבורא •
ד' יקא ברקא • ובנין עסק דקקא • רמכא ומעיקא • ואכלא ומדקא •

הנה

אחריא

אומתא אימקא • נל' השנים דיו' דופי' חזא אימיה ויראה • ירימ' לחיה הרביעי' שראה דנ' נכתו' וארו חיה רביע' דחילכו ואמתא (דני' ו') • וביארו המפרשים שם שאת החיה רומזת מ' כי ה' •
מחרדת הדברות : ה' י' תא • בריה כמו הדמין תתעבדן (שם ב') • ורעם שהומה האמורה מעשה בריהת מלחמה גבני האמה ר' לצני ישיעאל בן הנר שפחק שרה : ביד • לשון חלק ונחלה כמו חמש ידות (ראשית מ"ו) : בערמא דנשא • נאחץ חמיו ונעצור • נמו אלגר דני נכא (ב' ב' נ') • והטע' כי עשו היא החי' הד' כנ"ל לקח את נשמת בת ישמעאל לו לאשה : וחרדין גרשא • ומחקנניס מתלוס כמו ויחרדו בניס מים פי' יתאכפו מתלוס נצא הוואל • והעייס יתאכפו בני הגרובה • ועל שם גרש האמה הווא יכנוס בשם גרשא : גיברין חלשא • יגשים חלשים • ר"ל בני ישמעאל שנחלש בהיותו טיף ונמא ככתוב ותשך את היל' (ראשית כ"א) : והלמין • ומכים כמו יהלמנו לדיק (תלי' קמ"א) : קישא • קטן ורמוז לעשו על שם הכתוב ונית עשו להם (עניד א') : גברא • ינבר ויתנבר פעם אחר פעם : בחילא • וב' צור וחוק : דרמי בגירא • המורה חזים ר' ל' ישמעאל ונקרא ככה עש"ה ויהי רונה השם : מתילא דבירא • רמוז לעשו שנעל למדנ' ד ככתוב ויעשו איש יונע לידאיש שדה : דיקא • ה' א' החי' כאמורה

נבואת הילד

הנה נאצא, וסערא קצצא, טיסא בעיצא, ולאות קין מחקצצא.
 ויעל בלא מחיפא, נאצא ויגדא, נחרא אחור ערפא, כעמיר גנא סייפא.
 זמנין ביה בלא אפא, מוומנא רבית מקדשא, שעיעא קליסון, ובנוסין
 מרערה ומהיב, בא שעה, ופליג תרי עשר וחומשא שעה.
 חיישא ורמישא, ארבע רובנין דרסא, מכניסא גריסא, ולא רצה רמישא
 מביעא

האמורה גתה דייק ומזור ודוק על ירושלים: ובנין עסק. ז"ל ובנין עסק
 דומו ל"המ שז"ה עסק גדול דננינו כאמרס ז"ל במ"ר ע"פ ויקרא את שמו עסק:
 דקא. ע"ה הכ אלה ומדקא ושאר דרגליה רפסה (דני"ו): הגה נאצא.
 מאסה וכותה העיר והמקדש: וסצדה. שולחן ה"ר"ל מוכח קללה ופסקה
 עד הכומעס הושר התמיד (סז"ב): טישא. כלפריס שפות (ישע' לא)
 ת"י כעופא דעאס. והעסס מיהרה כעוף הפורח לבוא על ירושלים להחריבה:
 ולאות קין. ובבוא קלה תקנץ נס היא: ויעור בלא. בילמדי עשו מלונס
 בכלא ויעקב מלונס ליניס. פי' ככולא כמונע ועוזר בעס. ויכלא הנסס. אדוני
 משה בלאס. ענינא מניעה ופזירה: מחיפא. מעלת אף ורונג. וסטף אף
 (משליכו) ת"י וחספא או יהיה מטעס לער מדרז"ל ויהי בנימין הזדיק חופף עליו
 פי' מטער עליו. והעסס בוא עשו העוזר בנ"א וירנו וילער את ישראל ויעש
 גלות וגדופיס. נחרא. יהיה נוחר ר"ל דוקר מאחורי הכורף כעס יד בעורף
 אויביך: כעמיר. כתנן דדר"ל עמיר כמלא מי עלה (שנת ע"ו), והעסס סוכו
 שיכלה ויסוף כתנן שלגן. זמנין ביה, בעת בוא קין וסוכו של עשו כאמור
 לכניא או יהיו מוומניס ר"ל מוכניס כל עני המקדש: שעיעא. איה העיח (יחז'
 י"ג) ת"י אן שיע, והעסס או יהיה מוומן הוסיב שני עות על הצניס: קליסין.
 וכונע נחוש (ט"א י"ו) ת"י וקולסא דנחשא. והעסס בל אלה שלקחו שלל
 יהיו מוכני לעת קין: כנוסין. בתי נכסיו של הס: מרערה. הורסא ומשנרת
 כמו ערער תתערער ואס הוא הפוך כמו כנס כנס: ואחיב. תשיב הקורות של
 צה"מ שנחן דננין: גא שעה. הויע שעה י"א. וכלב דרי עשר, ומחליס השעה
 השניס עשר. ועוד חומס שעה מיומו של יוצר בראשית. שטיא עת הגאולה
 כאמור בכ"מ מפרקי דר"א הגדול, וממונו לקח הפייטן ביוצר דוס ב"דר"ה כאמר
 חון מב' ידות שעה כשהחמה נוטה במערב כו'. חיישא. הטיא כלומר מיהרה:
 ורמישא. ויהי ערב"א וזה רמס. והעסס העריבה שמש לדקנו במהירות טרס
 בוא ומונו ליחרב כאמרס ז"ל הקדיס ב' שניס למוסכתס: ארבע דופנין. דדרז"ל
 והאי דאמר הבא משוס דפנתו (ביטין ל"ד) פי' הכונו. והעסס שפטה את
 ישראל בארבעת שפטיס רעים הנמניס אחרייו: דרסה. רמסה ברגלי ככתוב
 ושאר ברגלי רפסה: מכניסא גריסא. בדרז"ל דקא אלה לגרסינא דבי נשא.
 (יבמות ק"ו) פי' יורשת ממון אניה. והעסס שהאומה האמורה ירסה את בית
 ישראל

נבואת הילד

טביעא במזנה , ארובא וקטינא , זמערבא בשטנא , ומוייהא בשוטנא .
 הידא באימא , ונאצח בחימא , לבושא כלימא , וטייטא במהומא .
 כ' יל יגזל במילא , לקעקע עד יחתום גלגולא , רערב לה , הנא נפלה .
 ל שבירה אבבא , דמסתבא נובא , לא יהוי ליה ארכא , דיצמח מלכא :
 נחמד גאייא , אעא באייא , דיטמע הויה , יהיה כלילייא .
 נ הרה כד מטא , ול-היות קץ מטה , מתעבר קטמא , והוי חסף טינא דאמלש .
 סגר

ישראל נמסים וסחדים כל ימי בית שני : ולא רצה . ועכ"ו לארצו אותם לנלתי
 ההרינס אלל : דמשה . הערינה ונחשיכה לנו . לה איכו הם ארבעת שפטים
 הרעים האמורים : טביעא . טבע ר"ל מזויר נזורת מטבע שלה וע"ל ההשאלה
 מטבע באמונה : ארובא וקטינא . ב' קוים אחד ארוך ואחד קצר : ומערבא .
 ומתערבים הקוים יחד : בשטנה . בעוקס ונטיה כמו שטה מעליו ומטעם והנקרא
 שטן בעבור שטנה בני אר' מדרך הישרה : ומייתא בשוטנא . ועל העוקס האמור
 מזויר נזורת נפש מת : ידירא באימא . ז"ל יהודא פי' שהיה יהודה מזר אמו
 כמו"ש הרעב"ס באגרת תימן ו"ל מפי השמועה למדנו גוי וענד הנא על נתי ישראל
 הולד כשר בו : ונאלח . ונולח בחימה שפוכה שנידון ליהרג : לבושא כלימה .
 הליטוהו נגדי מלכות לבוש ולכלימה : וטייטא . בדרו"ל דמטייט ליה ספר
 (ב' דקס"ג) פי' רוסס וכחב . והטעם שנכתב ונחתם נור דינו פתאום ממחרת
 הוטפשו בלילו : כדיל . בדרו"ל אי בר אחתך דיילא (יומא י"ח)
 פי' מוכסן . והטעם האומ' הנזכרת גולה את ישראל מסיס וארנונו' כסחם מוכסן :
 במילה לקעקע . בדרו"ל הטיל להם מים בשפל וקעקע להם כתרנגולין (קדושין
 ל"א) . והטעם יחניף בדברי חנוך ונעמיים ויפשוט עורם מעל עצמותם : עד
 יחתום גלגולא . טרם יכלה להפרע כסף גלגולא אשר התערב והתפטר עמהם :
 חנא נפלה . יכול הנתר ותפסק ממלכתו : רשבירה . לתקות כמו שגרו
 על ה' : אבבא . בדרו"ל יתיב אבבא (נדרים"ו) פי' על הפתח : דמיסתמא .
 שנסתמה בנפילה שלבוא בו : לא יהוי לי' ארכא ז"ל ארגא נכף ר"ל שלא יאריך
 הומן נכדי שיוכל לננות השער כגכל עד יצוא מלך המשיח . כאמרס ו"ל עד שיפול
 זה השער וינכה ויחזור ויפול ויחזור להיבנות ואין מספיקין לננותו עד שיצא מה"מ :
 מחמד . ז"ל מחמר נרי"ש והוא לשון חורבן . מעימפלה (ישעי"ו) ת"י
 כרך חומרא . [והטעם פשו האמור יחריצ נאיות ר"ל עדיקים ועליס נאליס
 ונמריוות : דיעמע . שמש ידע שצואו (תלי' קל"ד) ת"י עומעיה פי' שקיעתו
 והעעס יעשה זר מעשהו שיסקעו ויפסדנה היות ר"ל הנבראים : יהיה כליליא .
 יהיה הכל כליון חרוץ או יהיה הכל חרוב כחשכו של לילה : נהרא . נזרוח אור
 הישועה : ולאות קץ . נב' הקץ תתעורר מלחמ' ויס' עשו כמו חומר וטיע חולות אשר
 הוא למרעם לכל הפך ושארם ברגליה דפסה : דאלמעתא . עיי' שטויס ממנו
 לגריס

נביאת הילד

סֵלֵי פִּיִּי , וְתוֹשֵׁבֶתָּהּ , וְזֶהוּ כְּתָבִי , נֶמֶק נִפְשִׁיָּהּ פִּתְּחִי .
עֵצֶיךָ עֵזֶיךָ , וְנֶפֶל עֵזֶיךָ , וְכַמְלֵךְ גִּיּוּרִי , וְדִי שְׁלֵמֶת שְׁמִיָּהּ וְזֶה .
פִּתְחֵךְ דִּי הוּא , וְנִדְרֵל בְּנֵי גִידֵךְ אֵלֶּיךָ קִי לְקִי הוּא , כֹּלְכִי בֵּית .
צִיְהֵרָה שִׁתִּי , וְסִיבֵךְ וְהֵךְ , שֶׁלֹּטֵךְ וְשִׁמְעֵךְ , וְעַרְךָ בְּחֵךְ .
קִמַּח גִּידֵךְ לִגְדִילֵךְ גִּידֵךְ , וְזִמְעֵךְ דִּימְמֵךְ גִּידֵךְ .

87

לנשיבם וטענעם באלע זאכן (ינדען! אע"נ דעניד אלטעס (ב"ב) :
סור פ"חא : בדר"ל בעי דפוז (בידע) פ"י צייל וועקע בלומר של טרענול
הנעקע נעט לדחא אונט : וועג באלע יאנקול שיר וטענעס שו
נעט ממלכת : וואל ב"ז : ממנו וואל ב"ז יומ"ס : נפך נפשו פחא :
ימון נפשו נפס : וואדענע נפס (ויק ב"ו) ת"א ומפחן נפס : וואו אש
להפסקת המלכה : ע"א : ל"ן בפ"ה זא במו וואדע מלכה עפה (ובר"ה)
וכפ"ת אז סייעט (שמו ב"ו) ת"א זי"ק וועט ישראל! שזע עו"ס בלומות
יבטל עונש נכתיב בל"ס משנה יראו (י"צ"ס"א) : ונפ"ל עו"ס : ויסול עשו
המכונה נפס עיר עו"ס : ויח"ל הו"ק מ"ש אף וצ"ל ודע ע"כ יע"ל אף
(מש"ע) ת"א ומלך דעו"ס : ורמועל ע"א שפעט וקלף על תכנו' ככתוב
וענ"ת ושמרה נ"ח (עמו"ל) : ונ"ל נ"ח : ויבטלו השוטרים החובשים ב"א
לקחת ממנו בע"ל : בדר"ל ת"א בע"ל דיני בע"ל נ"ח (סנהדר"ל) :
וי"ל טע : כי יוקן המלך לקד"ש עליון : ונ"ל : הנמל לא"ס בפע"ל :
נפ"קתא ויזירין למנו' ע"א טע"ה ויב"א נפ"ה : פי' למול לטוב כטע"ה
ולרע כרע"ה : פח"א די הו"ה : ויבטל מחזק (מש"ל ל"ח) ת"י וטע"י
הו"ק : וועט פח"א ר"ל סומר לורט פ"א מחזק : ומגדל בני נדא : וז"ל
ע"כ ומו העורכים לנד שולחן (י"צ"ס"ה) : א"ח : ב"א כמו א"ח נוקר (שם
ב"א) בלומר בא אחרים : קולקו הו"ה : שבר כמו וקולקו ע"ל הו"ה (שם מ"ו)
והטעם מה כנגד מה שבר אונט כמו שזע דער נ"ח ע"ד היסוד : כולב"ס :
ואת קרדמו' (ש"א י"ג) ת"י וי"ת כולב"ס : וי"ג כולב"ס : וועטעס בקרדמו' ו
יבוא"ס : ציר"א : בדר"ל א"ח לחו לא ציר"א (קדושין ל"ו) פי' לא
כתב"ר השמועה : וועטעס נעב"ל א"ח כתב"ר ק"ו וזע ה"ל וואדע אונט וואדע היסוד :
ויב"א : ר"ל שמוקן הגלות מרוב ימים : וז"ל שטע : לכונו ליום אחרון
ונת"א מהנאולה בעבור שאדעו בל"ס ארבו הימים ואבד כל חוון : שטע ל"ן
ציון וואו כמו בא"ע נפס (יח"ל) : וטע"א : ומדי שמע"ס פקד"ס א"ח עמו :
ע"ק נ"ח : נרמו לבית ע"ו לקרו"א נעמו ולחשום נ"ל : קמא גורא : בית נד
נע"ו א"ח נדמא לאר"א נרמו : לרפ"ת בקר אש"ל לנדעס הי"ר ר"ל ריק מכל
בקר : אר"א וואו מעטע אורי' פו"ס (ד"ס נ"ט) : ומתנדא : נדמא טומא"ת
ת"א נרמוק שמועה : וטע"א רחוק וואו ש"ל מ"ק גודי בקר בלומר שיע"א חיל

נכואת הילד

רם לביש תנא • לבושיה כחלגא • מכבר שגגה • ומכנים שגגה •
שבויה שבה • בדהייא שעתא טבא • לארעא פתיה ומא • דעבדא
השובה • וירחם אבא נבא • על בזריא דביבא •
תיהי שמה • ותתקוף השועה • ותרכה נכואה • שפט וימלא כל ארעא •

נכואה ב

תשנה הפארת • ותרכה גבורה • וישתרו אסירא •
שייתא שיקא • ומשתיקא עקא • ומעקא עיקא • ורביקא מסתנקא •
העצא

ולא רב : רם • שוכן מרום ה' לנש הכתר וכוונע ישוע' בראשו : לנשיה כחלגא
לנש לבנים ככתוב לנשיה כחלג חיר (דני' 1) והוא לאות שנתכפרו פונוותיהם של
ישראל עד"ה אסיהיו חטאיהם בשנים כשלג ילבינו (ישעי' 40) : מכנד שגגה •
מטאטא במטאטא השמד השוגגים ר"ל החוטאים : ומכנים שגגה • ומכנים
לארס אהבים לפניו כמו באהבה תשנה חמיד (משליח) : שבויה • כ"י
שהיתה שבויה בין העמים תשוב לארלה בעת ההיא : טבא • בשעה טובה ישוב עמו :
לארפא פתא • לארץ רחנה וטובה • כי הרחב'ה' לנו (ראשית מ"ו) ת"א ארי
אפת ה' לא : דענדא תשובה • הוא כנותן • עטס למא ישובו ויה בעבור שעט
תשובה : וירחם • וירחם אבינו שבשמים על בנו בכורו ישראל האהוב לפניו בכתוב
הלא אח עשו ליעקב ואהב את יעקב ואת עשו שנאמר : יחתי שעה • תבוא עת
גאולה ותגבר התשועה : וירבה נכואה • תחזור הנכואה ותדנה בני ישראל בכתוב
ונבאו בניכם וננתיכם (יזאלג) : שטט • יחפשט כמו שטעטו בחזנות ירושלים
(ירמי' ה') : וימלא • ככתוב ואננה די מחת ללמלא הוה לעור רב ומלאת כל
ארעא (דניאל' 2) :

נכואה ב

תשגא תפארה • בעת הגאולה תגדל תפארת ישראל • ועל זאת יתפלל
כל חסיד לראו מהרה בתפארת עוון : והרבה גבורה • ככתוב
כימי זאתך מארץ מצרים אראנו נפלאו' (מיי' 1) : וישתרא אסירא • יתרו
האכזריים ככתוב לקרוא לשבויים דרור ולאסורים כקח קוח : שיהא • בדרו"ל הא
שיחא דהו מינאי עלה כי תרי (ב"ק קי"ו) פי' שיחא ומאודה : שיקא • ערינו
ועקה כמו ודוב שוקק (משלי כ"ח) • והטעם הכרות דבר זה בקול שוקק היא שחת
ומאודה לבני אדם פן יאכלנו כוסר ח' : ומשתיקא • ג"ל ומשתוקא וזה מוכח משינוי
המרו והטעם ואם אומר לשוקק ולכלוס פי' לדבר : עקא • צרה תרנומה עקא •
בלומר יצר לו זה : ומעקה • אם אומר לשום מעקה ואומר לפי : עיקא •
בדרו"ל

נבואת הילד

ר עציא , מתרציא , ונאציא , וחלצה דייסא .
 ק פיצא מחערפא , על ידי שדה שפה כצורפא , בתרופא , נתפשה לחופא .
 נ בועה נצפעה , נשרפא ונפרעא , ומיודעא ידיעה , בשועה נשתעשע ,
 פיסא

בדרו'ל משייר לעוקא (מעשרו'ס"א) פי' לבומא . והטעם אף אס יושט המעקה
 עכ"ז הבומא והבזר פתוח תחתיו ועוס'ה' יפול שמה : ודניקא מסתנקא . בדרו'ל
 המסנק הטעם ללדדין (מקואו'ס"א) פי' מסלק ומנדיל : והטעם הקליפה אשר
 היתה דנוקה בקודש תנבל : רעצרה . ענינו שנירה כמו וירעלו וירוללו (שופ'
 י) ובדרו'ל שנהפך להם לרועץ (סנהדרין כ"ג) פי' לזער והם קרובים צענין .
 והטעם כ"י שהיו שטורי לבומואלי' ר"ל כעוסי' מה' בגלו . עתה יתירו : וחלצה
 דייסא . בדרו'ל מערבין בדייסא' (צילה כ"ו) פי' צריפות . והטעם חשלק
 וחשיר הקליפה מהריפות ותהיה הפרי גלי הקליפה כמו שרמוול'ל בלמרח עתידה
 א"י שתוציא גלוסקא' : קפיצרה . ענינו סתימה כמו לא תקפוץ אחי ידך (דברי'
 ט"ו) : מתערפא . נהרם כמו יערוץ מונחותם והטעם הקליפה שהיתה פותחת
 סניב לפרי תהרם כלומר תוסר : על ידי שדה . על חלקת חקל תפוחי' : שפה .
 נפחה כמו שחפה רוח (ירמ' צ) ובדרו'ל משייף נורא (שבת ק"ח) פי' נופח
 אש : כלורפא . כלורף ומזקק וזב הנופח בלש פה . והטעם נפחה אש הזיקוק
 כלרף אח הכסף עד"ה נחר מפוח מאשחם עופרת (ירמ' ו) . והוא סוד צירור
 הנלוו'ל האמור בע"ה : בתרובה . כאשר עלתה תרופה לכ' ונקתה מזונעו מאתה
 כטעם יתמו חטאים מן הארץ . או נכנסה לחוכמה עם דודה : גבועא . המבוע
 והמקור ורמוז ליסוד דנוקנא : נצפעה . שה' הצפוע נחש הקדמוני כרוך בעקבה
 עד שלא הוכשר לויווג : נשרפא . בדרו'ל וו שירפה מזוי (נדה י) פי' ליחוח
 ושרף דס גידה . והטעם שניקתה משירפה . ר"ל נתכפרו העוונות והאודם נעכר
 ונעשה לזבן . עד"ה כטומאת הנדה היתה דרכם לפני (יחז' ל"ו) . וגאמראם
 יהיו חטאיהם כשנים כסלג ילנינו (ישעי' א) : ונכרעא . בדרו'ל ביכי דכרעי
 ענחי (חולין כ) פי' דפתחי . והטעם נפתח היסוד מסתימת הקליפה כאשר
 פתחה כ"י בתשובה בסוד התפתחי מוסרי נווארך . ובאמרם ו"ל נזהר ע"פ פתחי
 לי אחותי : ומיודעא . רודה ידעה : בשועה . צועקת תשובה נשתעשע ושמה
 עמה . עד"ה יושמע אלהים אס נאקתם ונו' וידע אלהים : פיסא . זה דודס
 זה ריעה הוא הפרנס שלה פייס אותה וידגר על לבה דברי רזוי ככתוב ודברתי על
 לבה (הוש' ב) ורמוז אל אמרם ו"ל פייס ואח"כ ינעול : וגרמא . רמוז אל
 היוווג הרוחני עד"ה ודרך נגר בעלמה (משליל) : מתנייסא . נורעה זרע
 וילדה גייסות הרבה ורמוז ללידת הנשמות כנודע : ופירשא מתנייסא . פירשא
 ויילן כתורן האליה כטעם ופרום עלינו סוכ' שלומיך . מתנייסא גלי' תורן ויילן .
 ובדרו'ל בג' דברים קדמה מלכו' יון למלכו' בנוסין (נ"ר פ"א) פי' חכמת הנהגת
 הסמינו

נבואת הילד

פיסא פרנסא • וגרמסא מתנייסא • ופירסא מתנייסא • ומחיתסא ביחוסא •

נבואה ג

אתיא אומא • מסרהבא אומא • בני אדומא •

ברתא דא דיינא • עברא עברא עניינא • באר דערינת • ויתבת לקינא •
ג ביר בעסא • ומחנר בעסא • ואומא גרמסא • מביסא בעמוסא •
ד בקה שעה • ואמרה נאח • את ה' תביאה • ולית חיה' השעה •
ד חבורה עייפא • ואמרה השבה מסייפא • ואין חיה' ענת חתרופת •
ן סניד בקורצא • ויניד פורצא • צווח על ציצא • אימת גרצא • יעורר קיצא •
זרוק

הספינו' • ומתייחסא • אחרי הולידה וסלמיחסא משפחו' רבו' תמייחסא גראש •
פחולדו' כעסא חמרס' • ל' שהקנ' • וכו' מעידים שאין שמן פסול בורעו של יעקב •
ככתוב לחנוך משפחת החינוכי • אף כי רבים הם הכנויים אשר תוכה להם אשר •
היוונג כענאר גוהר ונפרדם להרמ"ק ונע"ח להריז"ל •

נבואה ג

אתיא אומא מסרהבא • תבוא אומא נמרה • מהרה הילני (תלי' ל"א)
ת"י בסרהוביתא פלה ימי • בני אדומא • הוא אדום ונקרא נמרה •
על סם שמהר למחור הנכורה בפחותי לחסוגויד עדשים • ברתא דא • הנק •
הזאת • דיינא ענדא • עשאה מריגה ודין • ענדא עניינא • עשאה עסק •
באדר • במדרש שיר השירים אדרא דאזהרס פי' פלטין • וכוהר עיילו לאידרא •
קדישא • והעסא שעשאה עסק ומלחמה עס פלטין ובה"מ של ב"י המשולה ליונה •
ויהיבת לקינה • היונה האמורה ניתנס לקינה שהחריבה הנזית • גביר כעס •
אדו' האמור הוא איש ענדה ככתוב וענרתו שמרה נאח (עמו' א') • ומתנר בעסא •
ומתגרה במלחמה בחריקת שינים כלומר נכעס • חרק עלי שיניו (תלי' ל"ה)
ת"י מעסין עלי כניקון • ואומא • גרמסה לארץ על ידו • מביסא • ג' כלשון •
רמיסא כמו מתבוססת בדמך היית (יחו' י"ו) • געמוסא • געמוס • ועולבוכר •
השיענור שגמסועליה • דנקה לארץ חיייתה • דבקה • דקה השעה לאמר •
הנה עת גאולה בימי משיחי השקר כמו בן כוויבא וש"ל שר"י • ואמרה • אמרה זו •
העת נאה להביאה אל ארצה • ולית • אך לא היתה עת גאולה באמת • החבורה •
עייפא • ידוע כי בימי משיחי השקר היתה גוירת הרג ואבדון על ישראל • והנה •
יאמר שקצרת ב"י עייפה נפשה להורגים • ואמרה • או אמרה כי היא משוננת •
חרב • ובאמת לא היתה וועונת התרופה • וסניד בקורצא • בקורלא בריש •
כנ"ל • געפעפי שחר (איו' ג) ת"י נתימורי קרילסא • והעסא גראחוסא לרת •

נכסס

נבואת חילד

ז' רוק ברקא • ומויעי מרקא • וברחא ערקא וחרקא •
 חילד דברא לסנידא דברא • וייתי הפרא • בקנאתיה דברא •
 טמאה נטפסא אטלולא קדישא • ואמרה אני קדישא • ואינה לא קדישא •
 • היה בר אמתא • לביש אימתא • ועליל בחמותה • לטובדא לבר אחותיה •
 כ' ריך בארעא • לפניו ערעא • ונביה מסאה • ומנביה בעלמא שיסאה •
 לביעובא ומרבה באבא • ורחיס שבת טובה • ישנא בבת איבה •
 מן דרומא יסנא • ולחרא ידגה • ובשנת קפ"ה ידגה • ובאף ק' יננה :

ניקים

נפסא אז הרנו להחפלא צנוקר צנוקר לסגוד ולהשתחו' לה' בלום ובני ומספר
 עד"ה צנוקר תפלתו תקדמך : ויניד פורלא • ישוס ויניד בראשו הרכה עד"ה
 אפרים מתנודד (י'מ' ל"ה) : פורלא • לשון רבוי הוא כמו ויפרץ לרוב : לווח
 על צליל • קורא לה' המשיח ומליץ מן חרכי ההשנח : אימת גרלא • מתי
 יתרה לעמו ויעורר הקץ : זרוק ברקא • זרוק צרה מן השמים כלומר ירעס מן
 שמים ה' : ומויעי מדקא • והציד החיה ה' הנאמר עליה אכלה ומדקה • ובתולת
 בת ישראל תנוס מגלות • ומדקא " בדרו'ל שמחדיקין את האומ' לגיהנו' (ערונין
 ק"ה) פי' מחברין • והעם יתחברו בית ישראל להיות אהל אחד והיו ממלכה אחת
 ולא יחלעוד : חילד דברא • הכח של הכן : לסנידא דברא • להשתחוות
 לצורא העולם כלומר זוכו של בנו צנוקו ישראל להשתחוות לפניו ית' : וייתי
 תפרא • ויבוא התופר צנדים • בדרו'ל מפני שהפך מחברין • והעם יבוא
 מלך המשיח המחב' האהל להיות אחד עד"ה הכוהיו העצים לאזדים בידך : בקנאתיה
 ויקנא לצורא • והעם זוכה הכן והאז ומה"מ לא כפי מה שיחשבו וולתנו : טמאה
 יעיון מש"כ הרמב"ם באגרת תימן ד"ה מפי השמועה למדנו גוי וענד הנא על בת
 ישראל הוולד כשר : ידיה בר אמתא • בן הנר שפחת שרה לבש אימה ויבוא
 בחימה להאניד בני נשמת אחוסם : כריך • האלמים אלומים (ראשי' ל"ו) ת"י
 מכרכין כריכין • והעם אוכל פירו' ארץ לא לו : לפניו ארעא • ויקר ה'
 (במד' כ"ג) ת"י וארע מימרא דה' • והעם שאדוס אוכל פירו' ארץ לא ללוב"א
 נפלה לו בגורלו בקרי והודמן : ונביה מסאה • גובה מסים : ומנבים • ומגדיל
 שלל • שיסאה שלל כמו והיו למשיסה שושיך : לביעובא • לאיש גלוי • והעם
 מושב על האמור יהיה בר אחתא כו' כלומר יבוא לעם עשו המכונה בשם גלוי על שם
 הכ' נטעו מלפניו (עובד' מ"ב) ומרבה באנא • בדרו'ל אנה כשליא (מ"ק י"ב)
 פי' יער שנגשלים בו בני אדם • והעם שהוא גדל ביער ככתוב איש שדה : ורחיס •
 ואיהב לשבת בטוב ככתוב משמני הארץ יהיה מושבך (ראשי' כ"ו) : ישנא • והוא
 שונא ליעקב הנזכר כנצח עין ככתוב כי הנוגע בכם כנוגע בצנח עינו (וכרי' ב') :
 מן דרובא • ארץ הנר היא דרומה של ארץ אדום : יסנא • ירבה • ולחדא
 ידגה • ומאד ירבה • יננה • יורח כלומר תחלת הראותו • מהו ועד סוף הנבואה

נבואת הילד

נ יקום חר פחירא , באבא ברירה , נבר בעבדיא , דבר א פורה .
 ס ימן קרוב נהיה , ובסיפן יתיהו , וערק בר סלכיא די הוה הונה וקם
 בין ספקייה :
 עד ג' שבועות מר קיה , ובחרב זרעיה יחוי , ובתר שנת נהיח נחוח , ובתר
 דגא ממסיה .
 פני כאן אבעיזא , וברחי זרעיה שבוען ג' יתנווא , ובית מקדשא
 ווריוא , ועל כנר פפא הווא .
 צום המן ורימ שנים יחי , גבר צריק ישחה , נחרא חוט בסנברה ישחה .
 ובתרוהי שושיא ינחה .

קיים

לא יודע בלתי אש ליודע בד'ה הקדמוני' וקורו' הומני' ואני אין עסקי בזה כ"ל לפרש
 המלות כמו שהקדמתי : גיקום : יקום איש איום ומורא : גאנא : בער המכונא
 צרידא : גבר : והוא אחד מענדי בר אפוד : סימן קרוב : זה יהי' סימן קרוב
 הקן : ובסיפן יתיהו : בעלי התרבות יתפסוה השולל : וערק : ויבדח :
 די הוה הונה , אשר זה בר טלכיא הי' מעם הונן אשר היו שוכנים מקדס נהרי
 האמוניים וילאו משא וכנשו ארץ אונגריין : וגם בין ספקייה : בין המוסופקיס אש
 הם מאנשי בר אפודא האמורא לא , ויתכן לפרש שקם בין הכומר' אשר להם יד
 סיפוקם מנית כמלך עד' הכ כי חוק לכהניסונו' . ואכלו את חקם . וחסירא
 נכון ממה שאמ' אח' צנח לבית תפלתא וזה כי חוק לבית תפלתא לקלוט מי שחייב
 מיטה לבלתי תת אותו להמית : עד ג' שבועות . כ"א יוס' יה' צמד דוחו :
 ובחרב . ובניו יוברו על ידי חרב : נהיה נהוה . לשון קינה הוא כמו קול נהי
 (ירמ'ט) : ממסיה . היה שזהו הדבר העזרה והעדרה ר"ל לא הקפיד בה .
 פני כאן . מוסנעל האמור שגר טלכיא נרחאל הכומרים ואמר סנת מה ששם
 פניו אליהם הוא שנעט : אבעיזא . ר"ל צעח צמעווי אלהיהם אשר כן חקם להחין'
 הנמלט אליהם : יתנווא . יפרח כמו גוי נודך (שסו) : ובית הקדש' ווריוא .
 צענור שמהר לנוס לבית מקדש ר"ל לבית תפלתא : ועל כנר . ועל כר כאן
 כביר העיוס (ש"א י"ט) : פפא . בירושלמי אופופי ישראל בלשון יון אליל :
 הווא . ישן כמו הוויס שוכבים (ישע'נ"ו) והעס כאשר נמלט נר טלכיא לבית
 התפלה לא יאל אנה ואנה ניוס וכלילה כי שם לן ושכנעל כר של אליל ה' : צום המן
 צמאס צהמון ורברי העונג להיות כמו בבית הכלא . ונ"ל עשה שיר ושנח לאליל כי שם
 ענינו עשייה . ועשה את צפרניה ת' ותלמי והמן בדרו' ל שיר ושנח . צמד'ם
 תלים הימנון למלך . פי' בל"י שיר של שנח : ור"מ שנים . ל"ל ור"מ בד"ל :
 ישחה נחרא . מלאכתו מלח להעביר הענרה ע"פ המים : חוט צסנברה . סנצרקר
 בלשון צרפת שיעת האניה ע"פ המים . והעס קשרו המעברה . חבל מעברה

נבואת הילד

קיים צולמין יעטה • הות ההוא דגשור יענדה • וזרעיה לאתר שופיוא
 יקטח • ובסוף ינקטה •
 רגשין אחריו מלכיא • וסוגין קסלייא • עד יחרון כון עלייא • נמלא
 כהון עד סוף קשטיליית •
 שגרא מלכא • ביד חמד מלכא • ונפיק בר כלכא • להרכה • ורדיף אחריו
 נגיד מכה • שליכין עברא כבוכה • ד' שנים קיים במלכה • ולבחר
 ד' שנים בארכא • ג' שבועים ארכא •
 תערא ויללה • נואף כד ילדה מירא • דיניה יתלה • ויכוש תלא • ונתלא
 תקים מלה • דאמר נורא עלילה • לסוף גבי יתללא • הצמיח גאורה •
 לנחלה נרגלא •

נבואה ד

אתון דרומין • דמקרין שלמין • מתנרים עם רומין •

ביומין

פנר להשיטו כמנהג • שופיוא • הוא שם אחת המורדים אשר צנתי כלאים הכנא •
 נעטה ברת' מן הארץ • קיים צולמין • האיש שה' ממונה על הכלמי •
 יעטה הות ההוא הי' מלכתו להלניש הלמים • ההוא דגשור • בסזה פגור
 הי' ונברחו לבש לנשפיוא הלם שלא יכירוהו • יקעה ילקוט לאחד אחד להביאם
 לשופיוא • צדור' לולחוי היכי נהיגי צנקוטאי (נ"מ פ"ג) פי' המלקטים בשכר •
 ובסוף ינקטה • וזער אותה • עד אנא תוגין נפשי (איובי"ט) ת"י תנקטון •
 רגשין • יתקבלו מלכים לרדוף אחר בר טלכיא הכורח • וסוגין • וירבו ההרוגיד
 אשר יכו המלכי' הרודפים • עד יחתון • עד יחתו ר"ל יגרפו הנורפי' את ההרוגי'
 כמו הייתה איש חש צחיקו (משל'ו) מן עלייא • מללעי ההרונים ואבריהם כמו
 ותלת עלעין בפומה (דני'ו) • עד סוף מדינת קשטיליא • שגרא • ישלח המלך
 אנשי נבא עם המלך חמד • ונפיק וילא בר עליא האמור לקראתם למקום ששמו
 הרכה • וירדוף אחריו הנגיד שלימן • ענדא מצובס • יתעה אחריו להלחם בו
 פעם נזה ופעם נזה כן ד' שנים רזופים • ואחר ד' שנים יעשו שלום וארכא ג' שבועי'
 ימים ר"ל על כ"ח שנה • תצא • נימי' ההם ההר אחת השרות לזונוים • ויללה •
 קוונה קיני' ויללו' • נואף • הנואף אשר משנו • תעברה • דיניה • משפטו להתלות
 על העץ • ויכוש • צדור' לביון שהביש כה מנוס אחד (נ"ג פ"ג) פי' חפר •
 וכתעס יא משפטו שיתלה ויחפרו לו קבר ותל • ונתלא • נתל' על העץ כמשפטו •
 תקים • נתקיים דבר' אשר דבר שבסוף השנה השביעית מהשמעה של הג' שזועות
 האמורים • יתללא • יתלה על העץ • תצמיח גאולה • והיתה אומת גאולת
 מנרות רבו' לישראל • ינין זה הצקי בקורות הומן וד' ההקדמונים •

אתון דרומין • יאחיו ויגואו הדרומיים ר"ל מלכות ההגריאים פיושנת
 דרדופה של פולס • דמתקרין שלמין • סאכונים בשם שלמין ותתנרו

שלח

נבואת הילד

ב יומין אחרת בשמית נטרר • בכתוש דגדר • בגבר ומדר •
ג ברין לא פסקין • ומן אשא נסיכין • רסקין אתבא מעיקין • ושהיו חיטין
בברכיה ועמקין •

ד ינהון שנאון • ולכולא שנאון והיך תנן טבואן •
ה ויין ברברים שבבין • ממעמקים וברבין • ובנה מלכון • להמהון רבבין •
ו יבנון סמפונא • למיעל בספינה • בראשית חוסנא • ובסוף שיסנא •
ז יהיין לקטלא • וכל יומיהון בטלולא • אחרים כר נטלא • שלטנהון בטלא •
חשבון

מלחמה עם הרומיים : בימים • בשנה האחרת : בשמ"ת • יגרשו האדומיים
יוצאי חללי נשמת בת ישמעאל אשת עשו : בכתוש • נב"ר ריש"פ • ויראו"ל אחתי
דר"י הוס מכתשא עם אחתה • פי' חולקת • והעטס נגרש האדומי במחלוקת ר"ל
במלחמה שהיה להם עם חקוס נדר : בגבר ומדר • בגבורה ומדורת אש ר"ל
שהתנכרו עליהם ונס שלחו בהם הנערה : גברין • עכ"ל אפסקה במלחמה :
נסיכין • מתיכס : דסקין • ידות • וינא גס הלנב אחר הלכב (שופ"ג) ת"י
ואתא דפתקא נחר שינא : אתבא • על החרבות • והגירס על ידי חרב (ירמ'
ח') ת"י ותנביון • והעטס שהינו להם כלי מלחמה והיו מתיכין מן האש ידות
לחרבות : עטיקין • מדאנת לרת רענון היו מכיני' חטין נבירות ר"ל נבירות
ועמקים להיות מוכן ליום מלחמה וקרב : דינהון שנאון • דתיס סונות •
ולכולא שנאון • ואנאים את הכל : והיך תנן • וסר סני עשן כלו (שמו"ט)
ת"א תנן : עטאון • עונותם כלומר הטיב אין אותם בייפסק מהר ויהיה בעשן
כלו • ויתכן היות הטי' חקוס הטי' • והעטס יעלה בעשן עד"כ מלפון עשן
גא (ישעי' ע"ו) : דהיין • נגיד חסר תננות • (משלי כ"ח) ת"י חסיר
הווינה : נדנרים • באין תחבולות (שם כ) ת"י דלית מדנרגא • והעטס
מתבונני' בתחבולות לעשות מלחמה : שנכין • כלומר חונים ושוכנים בעמקים
אנל נריכות מים : רבבין • מנשלות כמו מורבכת תביאה (ירק' ו') פי'
מבשלת והעטס ננות מלכים יהיו להם רקחות וענחות : ויבנון סמפונא •
נדרו"ל והוא דקיימו סמפונא (סוכה ל"ד) פי' הגידים החלולים • ועל סופ
נקראים כלי זמר החלולים סמפוניא וכל זני ומרא (דני' ג') ונס האניות נקראים
סמפוניא להיותם חלולים • והעטס יבנו חניות מלחמה להלחם את אויביהם בים :
בראשית חוסנא • בראשית המלחמה יראו חוקף וחושן על הכנריאים : ובסוף
שיסנא • ולבסוף יהיו למשסה ולשלל : זיהיין • במ"ה ו"ל ר' לוי קראי יהון
ויביינחא • פי' שמחים בכל עת אונאים כאמרם ו"ל משרנו וחזיהי כלב : והעטס
שמחים להרוג בכל עת : בעלעולא אחרים • כל הימים הם נעים • וזדים נבא רב
יהי' לפס שעת שירוס : נד נאלו • כאשר נסענ בעלה ממשלחם ר"ל מת מלכס :
חשבון

נבואת הילד

ח שבון למהלכא • למדינת מלכא • להוליד ארכא • מכסיותא בהון ערכא •
טויר טבור מתכנשין • ותמן תיישין • כולח בהון אישין • לכולא הון בישין •
מאוארעא מתפלגין • וסופיהון פליגין • אין באין הרגין • מבגין בו מליגין •
כולם מרערעין • ומוציבתה קבו ארבע תרעין • דקימין ומתפרעין •
ל בני נשא מסייפין • לבון אהקרי חספין • לרומה חספין • כהומה ציפין •
מעט מרגולא • כד יכתבון נלולא • עמך יגלה בנולח • וכר ישאלון
אל קצבין • יתפרעון אל עצבין •
סמוך למרבא • כנאין דירה • והפוך סברא • ובעתהון למנרא •

ער

חשבון • יחשבו ללכת למדינת המלך • להוליד ארכא • לכעמיד מלך בדרו"ל
לא ריכאל ולא בריאל (ב"ד') פי' מלך • מכסיותא • בעורכת צהם כסאום
לחמשלות נבואה מעל גבוה וגבוהים עליהם • טור • יתקדשו להר טבור להקיע
את מימליכו • ותמן תיישין • שם יחלו ויהיו חשי כח מחולי בההלכת ציניהם •
פלה בהון אישין • כלם יהיו לשריפת מחנולת אש בערת גנוס • לכולא •
לכולם יהיו רעות • ימא • יפלו המחנות גים וגינשה • וסופיין • בסוף
יחלקו קצתם על קצתם ונלחמים זה עם זה והורגים קצתם את קצתם • חננין •
בת' כמלח מחלח יכול תנינה וכו' • פי' יצבור עליו מלח הרבה • והע' יצבור
צו חללים מחוללי הרג • מליגין • כרוסי הראש • בדרו"ל מולגין הראש • פי'
מולגין וכורתין השער • והוא מטעם נכסי מלוג בדרו"ל • כולם מרערעין •
כלם שונאים כחו ערער תערער (ירמ' נ"א) והעטם כלם יסחיתו • ומליכתה •
משרי הנזנים אשר למחנה • קנו • נקנו בשמות • ארבעה תרעין • ד' שוערים
גלומר שופטים היושבים בשערים לשפוט • דקיימין • אשר יהיו נזנים על כל ריב
וכל נגע להנדם מעושי רשעה • לבני נשא מסייפין • לאנשים חבורי חריבנו
בשם חספין • כלומר בחרש את חרשי אדמה אחתם נחשנים והוא מן חסך עינא
(דני' ב') • לרומה חספין • מחקבליים עדרים עדרים לרומי וכמוכר בשני חסיפי
עוים (מ"אכ) פי' עדרי עוים • מהומה ציפין • מציפם לעשו מהומה • מעט
מרגורא • המרגלית הקטנה • ורומא אל אבן ישראל • כד יכתבון נלולא •
כאשר יכתבו מספר גלגולם יתח מנה המלך כמספרם • יגלה בנולח • או יגלה
מספרם בנולח • וכד ישתלון אל קצבין • בדרו"ל לקצב עליו בשר (ציה"א)
ועט' וקראו מוכרי הנשר בשם קצבים • והעטם צהם ששאלו בשר מהקצבי יפרעו
חונות המסים • עזב עינט חוב כמוכל עזינים חנושו (ישעי' נ"ח) • סמוך
למרבא • סמוך לשדה ינונית לדור • והכוון סברא • שם ימחיקו דברים
ויסכנו בט בשרא ר"ל דעה איך ילחשו • ובעתהון למנרא • ונקשחם לחפץ
תחת רגלם אויביהם • ויפול רוכנו אחור (ירמ' מ"ט) ת"א ויעברו ונכיתו
למחורא

נבואת הירד

על יריהון ביש יקריב • וסוף ימא חריב • על עשר מילין ומתחריב •
גולס רמקריב •

פחרין בגורייא • בביעותא דמתגרייא • ושחקין באנגריא • לכוון מתקרי
מתגרייא •

צולמא דרודוס • כד אתיהב לגרוס • קריב אנרוס • רומי למחרוס •

קל קרב בעכו • מלכא לקבל מולכו • ישחזוב מאן ראית לית זכו •

רגי שתיא • שנה בחר שנה • דקריב אסונא • ותפרח שושנה •

ש וי ביצה מולול בקוצא • פריח נוצא • ומחרמי נוצא •

מהוי מתכנון • כד יתכנון • עשר מרינות מריכון • וצבי למתקנון •

תהוי

לאחרא : על יריהון • על יוס יקרבדע : ויינשעים עשר מלין ברוחב :

ומתחריב • ויחריב הללס העומד קרוב לסס : פחרין בגוריא • יתפשרו מתגרי

המלחמה עם הגרים ר"ל חושני המדינה : בביעותא • בנקשת המתגרי ר"ל

המתגרים יבקשו מהגרים לעשות פשר דבר : ושחקין באנגריא • בדורו ל מפני

שעשה אנגריא בת"ח (נדרי ל"ב) פי' ענוד' ומס. כאלך • ייתכן שירמוז על פשר

דבר עם אונגריין עם המושל גם וד"ל : לכוון מתקרי • כהיאמרו להם

בשחוק אתם נקראי מתגרים : צולמא דרודוס • כלס רודס וי"ל דרודס כמו

גנימין ועיר רודס ר"ל צלמי נסיכיהם המושלים גם : לגרוס • לשנור • כמו

ויגרס בחלץ שיני : אנרוס • ירושה צדרי ל דקא אכלא לגורסינא דבינשא

(ינמות קי"ז) פי' עתידה לירש ממון אביה • והעעס כי יותן כלס רודס להשגר

או תקרב הריסת רומי : קל קרב • בתקול ישמע בעכו : מלכו • בעת

שהמלכים יוועדו יחד להלחם : ישחזוב • ימלמי שיש לו זכות : רגי שתיא •

קומי רוגי שכורת ולא מיין : שנה • שנה אחל שנה שחית את טוס החימה : דקריב

אסונא • הרבואה קרובה לבוא • ויחטו הרופאים (ראשי"ב) ת"א אסונא :

ותפרח שושנה • ילין ופרח ישראל הנמשל לשושנה • כמנאר צוהר ל"ל מה שושנה

אית בה' עליון חקיפין אף כ"כו' : שוי ביצה • מי שם פה לאדם (שמו"ד)

ת"א מאן שו • ויניח רומי לישראל שאין להם פה להשיב למעניהם כמו הבינא

המגולגלת : מולול • הבינה תולול ותקין נמי שקן נה עד הנה • פריח נוצא •

צדרי ל מליא במליא ונלא צנונא (ב"ב נ"ד) פי' מקום נמוך ורמוז לכ"י דכאושפל

רוח : ומחרמי • לשון השלכס הוא כמו • סוס ורובנו רמה גיס (שמות ט"ו) :

נונא • הנך • והעעס חלין ומפרח כ"י ויושלך ארצה הנך הדורס • ובניסד

בפיט מדרס נוונך אפרוחים קרואים : מהוי מתכנון • לשון תקנה הוא וטון

רומותה' (משלי י"ו) ת"י מתקן והעעס יכיון מתקנים מדינות החרינות : כד •

כאלר יגרשו עשר מדינות : כריכון • בצורות ת"א כריכון : וגני • ויתפלי

לחקוון

נבואת ה'לד

תהיו מבשר • כד תבעין הונבין עשר • אריך כנשר • מתבין מבשר •
תריא צלותא • רהטין לוכותא • עד מצותא • יהון לשכותא :

נבואה ה

א' אתון חמין עמין • אלין באלין קיימין • מן תמן תדעון דקרבין יומין •
ברא מנבל אבא וחתנו לחמא • ברתא קיימא באמא • וכלה בחמא •
ג ורו צומין • ובעו רחמין • רלא יתקדבו יומין • רתשטפון באומין •
ד תרין אחין למרעה • חד בחד ירעה • וביומיהון יצמת רועה •
ה חברים מתכנשין • ועלין לכנישין • צלזין פרושין • ובתיובתא מפרשין •
ו דין לכון סימן • מפרש באת ומן • כד יפיק מן • מברא מלך ושמו מרזון •
זרעיה

לתקונן : תהיו • בעת הסיף יהיה המנשר לישראל ביאת הנאל : כד תנעין •
כאשר יבקשו • דרוש דרש משה (ויק' י') ת"א מתנע תנע : חונבין • בדרז'ל
אימור תונבא בעלמא נקיעלה (יומא פ"ג) פי' ערדת דעת וחולי • והעעס
כאשר יבקשו חליי העשר מדינות רפואה למחלתם : אריך כנשר • ארוכה ומרפא
כנשר יתחדש נעוריו או : מתבין מבשר • או יודע ויטבון המנשר • ההכרה
והידיעה יבנה פארמי בחכמה וחכמה • ויכר יחודה (רחש' ל"ח) ת"י וחכס :
הריא • תניר בדרז'ל נים ולא נים תיר ולא תיר (מגלה ל"ד) פי' נעור ואיננו ניביר
והעעס תתעורר התפלה ישראל עד"ה • חס תנעין בעין (ישע' כ"ח) :
רהטין לוכותא • כל איש הישראלי ירדוף אחר הונות ר"ל לעשות מנוות ולזכות נם
להיות נייל מחבלי חסיד : עד מנחתא • בעוד לא יסלם ריב לה' עס יושבי הארץ •
יהיו ישראל לפליעה • ויתקן פיות טעם עד מנחתא • מנאות טעסו בימים הסס
עינו בעדס וימלטו נזכותס כאמור :

נבואה ה

א' אתון חמין • חס תראו שהעמים מתעוררים וכ עס זס : מן תמן • חס
תדעו שקרנו ימי הנאלה : ברא • מקרא מלא הוא בן מנבל אב (מיכ'
ו') ומשנע ערוכה (סוטס מ"ט) ונעס כי או ירבו הדעות הכוזבות בין ב"א
לכן תרגה המחלוקת בין איש לאחיו ובין הרובי : גזרו צומין • קנעו תעניות
ותפלות שלא תנעו בין האומות כי תלוקחו לה' חס מלחמס : דהרין אחין •
שני אחים ורעים : חד בחד ירעה • כל אחד ירע לרעהו : וביומיהון • ובימיס
ינחמ מלך לישראל : רחברים • הנוסגים בדברי חננוה ר"ל ת"ח : מתכנשים •
תקבלו לבתי כנסיות להחפז על נפסס : ובתיובתא • ובתשובה מתוודים :
• וזה לכם סימן מפורש : באת • באותיות ומין : מן מדברא : רמו
לעסו

(**)

נבואת הילד

ז רעה יקום כד דרען • ומן תבון מתרען • ומקדשן מתרען •
 ח' שורש מן שתקא • כד ימלוך בחוקא • טפא קין מלכותא ד'י אכלא ומרקא
 ט' עאן צורים וצלמין • מבטל מבקשת בנימין • וישתנבון בחרמין • יוסגדיהון
 יהון שוממין :

י. הרת מטרה יעצר • ותהומה יבצר • וז' אתרוון ישתוק מן חר אהרא •
 כ' וכתוב אגרא • למברא נשרא • בסוכרא • כבר אתא מקור • לציון מנהרת •
 ק' כון מסרנא רוא • כד ימלוך שופיות • יקרב כרווא • ל' גת אגוא •
 מ' דון ומנצור • לאומים יעצור • יאלוף כבודת מלך ושמו מנצור •
 נסיכי

לעשו שהוא איש שדה • ויחי' מיואלי חלניו מלך הנקרא מרומן • שאלת ומ'ן כסופו •
 זרעיה • ננו זה יקום : כד דרען • לך זרוע עם גבורה (חל' פ"ע) ת"י
 אדרע עם גבורה : ומן תמן מתרען • ומשם יתחברו ויתרועעו רעים יחד להלחם •
 וחקדשן מתרען • תרועס כשנע נרול (שס' ה') פ"י תשנרס • והעעס ירסו
 וישברו מגדלים ומבצרים : חר שורש • בקום אדם שמקי למלך בחוק יד ולא
 מורע המלוכה : טפא • באקן ממלכת החיה הרביעית הנאמר בה אכלה ומדקא
 (דני' ז') : כעצן • ואל' תטוש תורת אמת (משלי' א') ת"י ולא תעשי נימוסי
 דאמת • והעעס ינעשו האלילים וינטלו הלל' לקחת כסף וזהב שעליהם : מנקשת
 בנימין • רומו לשקים העשין מחוטין ונימין • והעעס ינעשו אלילים כסף וזהב
 שנחבטו ע"י עובדיהם להקבץ בשק' וי'ל שיש ששמו בנימין מנקש זאת ר"ל לנטל
 הלל' לקחת כסף וזהב ואנני יקר אשר עמהם ואולי כבר נהייתה זאת : וישתכנון
 שרשו שנסענינו חלון • ורומו למחמורות העשויס מעשה שכה ונקבים כעין
 חלונ' והעעס יקבלו במחמור' וחרמין כאמור : יוסגדיהון • נתי' תפילותיהם
 שסס פיוסונדים ומשחקוים לאלהיהם יהיו חרבים אחר שנקחו האלילים מהם :
 יהרת מטרה • בדרו' ל' דברים מרפאים את החולה קינה והרת (ע"ז כ"ט)
 פ"י רחס של נקבה והעעס רחס מער גסס יעצר כלומר יכלא הגסס : ותהומא •
 ויחל' ייבש וימונע הים ממנו צמנת עלירת הגסס • ואי' באמרס ז' לשיה' ליאות
 המשיח רעבון גדול : וז' אתרוון • וחמש ערים : ישקוק • מי כלור כדומה
 בחוק הים (יחוק' כ"ז) פ"י נשתתקה ונכרתה • והעעס יכרית ויחרוב חמש ערים
 צמ' וז' אחד : כד יכתוב • כאשר יכתוב אגרת : למבדה גשרה • להאילא גשר
 לעצור הנכר • בלא ענינה מתשנה כוונת כמו בחודש אשר צדא מלכו (מ"א י"ב) :
 בסוגרא • במחשבה • ויתכן שירמוז בה' אתרוון לה' גבורו' הנמשכ' אל העל' •
 ובגשר ירמוז אל דת שהיא כמו גשר לעבור הנזה להניא את העובר בה לעו' הב' :
 כבר • בזה יודע שנגד נפתח המקור להאיר אור חדש על ציון : לבון טהרנא •
 אני מוסר לכם זה הסוד : כד • כאשר ימלוך מלך ששמו שופיות : יקרב •
 יקרבו כימים שיניריו על קיבוץ הגליות לא"י • שמונה גסס בינת אגו : מרון •
 איש

נבואת הילד

ג כיבי קדר • ידרוך באדר • וביעתהון נדר • בקוצין ודרדר •
 ס ליקין מלכיא • בחוקין פרסיא • ותורכיא אתין • כחוקהושבין טורכיא •
 ע יר להל התפני • ותוב לאתחבני • דנפקית ביוני • וכלא יפנה למורבריא •
 פ יפוס דרומיא • כך אשתמע באלכסנדריא • תלת גירין יפוק •
 צ מחי מלוחין • ושרשי רחמין • אבלין מ'ה יומין • ומעין יפיקלהו מתהומין •
 קס מן שטנא • שמוט לבא מן ככינא • ליד אבנא • דהיא עשרה תרנא •
 ר גיש באומין • יאמר על השין • תלת עשר • ישלח ידיה לקדישין יבשר •
 שולשן

איש ריב ובעל דין : ומנזור • ומחריצ כמו וננאוריס ילינו (שס"ג) : לאומים
 יעזור • ישלט על עמים : אלוף כנודה • אדון נכדו ומלך נקוב בשם מנזור ר"ל
 יקום מלך ששמו מנזור הוא יסלול שלל ובוז בזה בארצות ההנדיאס • וזה כמו
 שנתים ימים שקס איש בארץ ישמעאל ששמו מנזור ומרד במלך ושלל והרג ובוז בזה :
 גסיכי קדר • שרי התרתרים : ידרוך • ירמוס נכח • אדר לשון נח הוא והי'
 אדירו ממנו : וביעתהון • ובית ספלתם כמו אס תבעיון בעיו (ישעי' כ"א) או
 בתי שמסתם רני עקרה (שס"ה) ת"י נועי ומדי : גדר • גדר בעדס בקולין
 ודרדרים : סליקין • או יעלו על מנזור הנזכר מלכי ישמעאל להלחם בו :
 בחוקין פרסיא • הפרסיים היו נותנים לחם חיקם למלחמה : ועורכיא • היסמא'
 המכונה טעריקין התחוקין ויקחו שבי ישמעאלי אשר את מנזור : עיר • עיר מושב
 תחרב והיתה תל עילס לא תבנה עוד / והכוונה על רומי : דנפקת ביוני • הרואים
 הם יולאי ירך יון ככתוב ובני יון אליה ותשיש כתיס ודונים : ואמרז'ל כתיס
 זו רומי ועיי' ראב"ע שס (ראשי' י') : וכלא • וכלס ישימו אל אדנר פניהם
 לברוח : פגזום • האפיפו' של רומי יהי' דימי' ההם בלכסנדריא ובנבוא שמועת רומי
 יורה שלשת חלים • צמחי מלוחין • בימים ההם יהיה ישראל נזרה גדולה
 ברעב עד שיקטפו עשב מלוח ושרשי רחמים למאכלם משך מ"ה ימים ככתוב באות
 השביעי לראשון מס' אבדת רובל : ומעין • ובאר מים חיים יאל להס והי' להס
 למשתה • קס מן שטנא • הנולד מן השטן ר"ל ארמילוס הרשע : שמו •
 שמוט וספל כלומר נולד לבוא בעולם : מן סכינא • מן חימוס כמו נוקע ענים
 יסכן בה (קהל' מ') ותהי למלך סוכנת (מ"א א') פי' חימוס לזינתו / והעעס
 ארמילוס האמור נולד מאבן שאיך כדמות נקבה אשר בני בליעל מאו"ה מתחממין
 בה בהוצאת זלל ולעת קץ יולד ממנה ארמילוס הרשע האמור / ככתוב באות השביעי
 לס' אבדת רובל : דהיא עשרה תרנא • כסא בלשון יון בנ"ר תרנס שלב' רגליס
 דהא לו • והעעס שהאבן הוזה תחויק עשר כסאות לעשרה מלכין ומנה ככתוב
 ותרינן עשר לה (דני' ו') : רגיש • משיח ב"ד אשר ירמיס בלג"ה : יאמר על
 השי"ן תלת עשר • יאמר לשום נוספות על השי"ן שמספרו שס"ה שנה כיפי

המשיח

נבואת הילד

שולטן משיח נהרה • דמפרש בספרא • יפח בארמילוס יהא כעסרא •
שביב כימרומוים • יפול בארמין • וינער דמכעיסין בצלמון • לעתיק יומין •
תחי אבנא ועירא • דאגזירת מטורא • ותפח לאומין • ברוח סערה •
תחית מתיא • לכנאה חביבייא • דעתידת לבליא • ארעא ושמיא •

המשיח • ואתי' כרני נפ' חלק (נ"ט) שאמר ימות המשיח שם' שני' כמנין ימות
החמה • וי"ל שב' ראשי הש"ן רומזים לתלת קשרי דמימנותא אשר יסובו להיות
אחד שמספרו י"ג ונעסס ביום הכוא' יב' ה' אחד ושמו אחד • יעויין שפת אמת
בהערה לשורש שזה וכשיותן ש"ג האמור על הש"ן יהיה מספרו ש"ד עס
הכולל / והטעם יבשר לתקן עולם במלכות שדי הרומז לא"ס ותלת אהנוש"י עולמנו
שינצל כל לדיק בימים ההם : לקדישין • יבשר הגאולה לפס קדוש : שולטן •
ממשלת המשיח תאיר כלומר יאל לאורה ויתאמת הכתוב בספר : יפח בארמילוס •
ככתוב בספר / ונרוח שפתיו יא' רשע (ישע' י"א) : שביב • שביבין גזורא
ר"ל מן השמים ימטיר עליו אש ככתוב אש ונפרית אמטיר עליו (יחזקאל"ה) •
יפול בארמון • במגדלים ובהכלי ע"ו ככתוב ונהרסו ההרים ונפלו המדרגות וכל
חומה לארץ תפול (שם) : וינער • וינעלו ארשעים מן העולם אשר הכעיסו
את ה' בעבוד' ה'אלמים : תחי אבנא • אז תבוא אבן ישראל הקטנה ככתוב
מייקום כי קטן הוא (עמו' ז') דאגזרת מטורא • רומז א"כ' הנאמר בה הביטוי
אל צור חזקתם (ישע' נ"א) ומקרא מלא הוא חזה היות עד די תמזרת אבן די לא
בידין ומחת לאלמא (דני' ב') • ותפח • תנשכ רוח סערה בעמים : התירה •
אויחיו המתיש לכ"י האהובם : דעתידת לבליא • להוקין כמו אחרי בלותי היתה
לי עדנה והטעם ש"ו יכלו וישראל יתקיימו כאמרש"ל לע"ל כלומר אחרי שזה העול'
לתוהו יעשה הק"ב ללדיקים כנפים לעוף / ה' יתן חלקינו עמהם אבי"ר •

וכראות אחד השרים הכנאה וביאור • אז עבר עליו רוח

שירה • וישורר שירת דודים בי"א חמושות ערוכה ושמונה •

מטמון פארץ עיפתה מליצה חידה
גר יי נשמת מבין פותר תעודה
לא נסלאת הצפן גלויים אבך גלות צפונים
ילך שעשועים אם לך נתנה נבואה
הו ליצחק היתרון כי יבין שמועה
יודורו יראי אלהים שומרי אמונים